

Schiller Instituttets spørgsmål på konferencen: Magt og politik i Mellemøsten og Nordafrika arrangeret af Dansk Institut for Internationale Studier og Udenrigsministeriet

Schiller Instituttets medlemmer og partnere stiller spørgsmål om den positive rolle, Kina spiller i Vestasien og Afrika, med den Nye Silkevej (Bælte & Vej Initiativet) d. 31. januar 2018 ved et møde, arrangeret af Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) og Udenrigsministeriet, med titlen "Magt og politik i Mellemøsten og Nordafrika". Se video:

Schiller Institute in Denmark intervention at Middle East/North Africa conference

COPENHAGEN, Feb. 2, 2018 (EIRNS) – Members of the Schiller Institute Denmark went to an event hosted by the Danish Institute for International Studies and the Ministry of Foreign Affairs on "New Trends in Power and Politics in the Middle East and North Africa" on Jan. 31. The conference speakers included the Danish foreign minister (who didn't take questions) and international and Danish think tank analysts. About 200 people attended the event, and it was live-streamed. The main theme of the conference was that now there is an unstable political vacuum in the area due to the end of the neo-liberal world order. The Schiller Institute intervention was to bring the potential of new paradigm into the discussion. Two of the Schiller Institute members asked

questions calling for the USA and Europe to join the New Silk Road, as Lyndon LaRouche has been calling for, and together with China build up Africa and West Asia with a win-win spirit as opposed to geopolitics, as French president Macron lately called for. Our upcoming seminar on Extending the New Silk Road to West Asia and Africa was also mentioned. (A woman from the German Marshall Fund in the U.S. Said that the Chinese investments were a great potential, but we have to see if we can go along with what the political price tag may be, another woman from the Carnegie Institute in Washington said that the U.S. should not join the Silk Road, which was just to benefit Chinese interests, but pick and choose what to participate in.) One question was about why there was not more support in the U.S. for Trump's policy to cooperate with Russia and China, (a man from the Atlantic Council said that the problem is that Russia is on a different page on Syria), and the last question was about our campaign to end geopolitics, and which group of investors attached most conditions to their investments, the Transatlantists or the Chinese. Mehran Kamrava answered, that the Chinese investments in the MENA region were purely economically oriented.

NYHEDSORIENTERING JANUAR

2018:

Macron tilslutter Frankrig den Nye Silkevej

Nu må Danmark på banen af formand Tom Gillesberg:

Den franske præsident Emmanuel Macrons besøg i Kina 8.-10. januar, hvor han annoncerede, at Frankrig vil samarbejde tæt

med Kina om Xi Jinpings Bælte og Vej-Initiativ, er et glædeligt og dramatisk skifte i international politik. For første gang markerede en vestlig stormagt, tilmed et af de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, at man vil forlade det fejlslagne, gamle, vestlige paradigme, hvor man har insisteret på en unipolær verdensorden med USA som verdens politibetjent, der sikrer, at private finansielle interesser med centrum i London og New York kan diktere, hvad der foregår i verdensøkonomien. Hvem, der kan få udvikling og hvem, der skal leve på tredje klasse. Kina har de seneste årtier formået at løfte 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom og ønsker med Bælte & Vej-Initiativet at gøre det samme muligt for resten af verdens nationer. Det anerkendte Macron og erklærede, at Frankrig vil deltage i denne proces, særligt i Afrika, hvor Kina er i gang med at udvirke infrastrukturelle mirakler, og hvor Frankrig har en lang kolonihistorie og (mener Macron) en forståelse for, hvad der rører sig blandt afrikanerne. Han fremhævede, at man ikke må gentage kolonialismens fejltagelser, som han mente, at Frankrig har sin del af ansvaret for, men have en inkluderende investeringspolitik, hvor alle kan være med. ...

Download (PDF, Unknown)

Året 2017: Den Ny Silkevejsånd fejer hen

over verden.

LaRouche PAC Internationale Webcast, 29. dec., 2017

Vært Matthew Ogden: God aften, det er den 29. december; jeg er Matthew Ogden, og dette er årets sidste internationale fredags-webcast fra larouchepac.com.

Som vi nærmer os afslutningen af året 2017, er vi nødsaget til at se tilbage på året, som det udfoldede sig dag for dag, i de seneste 365 dage. Men vi er også nødt til at se fremad, til året 2018, og til forpligtelser og muligheder, som dette år vil bringe os.

Det forgange år, 2017, har selvfølgelig været et af de år, der har budt på flest forandringer i de fleste menneskers levetid. Vi erindrer, at året startede med først, valget, og dernæst indsættelsen af en ny præsident, præsident Donald Trump, og det var helt klart en af de største, politiske rystelser i moderne politisk historie, med valgnederlaget til Hillary Clinton, hvem alle antog for den sikre vinderkandidat til at blive USA's præsident, og med valgsejren til den nuværende præsident Donald Trump. Men, som hr. LaRouche korrekt sagde på det tidspunkt, så ville det være en fejltagelse at anskue betydningen af dette valg ud fra et rent nationalt standpunkt. Det ville være en fejltagelse at anskue betydningen af denne valgrystelse inden for rammerne af national politik, men det sande perspektiv, man må have, både for årsagerne og også for den følgelige betydning af dette dramatiske, politiske skifte i USA, må snarere være et globalt perspektiv og et perspektiv for en global transformation, der fandt sted på mange, mange måder.

På den ene side har vi afslutningen af en æra, afslutningen af den transatlantiske æra med finansspekulation og med at bringe USA som en del af denne sektor i verden til et punkt for desperation, økonomisk, socialt og på anden vis, her i USA, og som frembragte denne dramatiske, politiske sejr og dette dramatiske, politiske nederlag til Hillary Clinton og det, hun stod for. Og ligeledes den angst, som amerikanerne følte, over, at verden kom nærmere og nærmere til randen af Tredje Verdenskrig, til en konfrontation mellem USA og Rusland, en konfrontation mellem USA og Kina.

Men man må også se den potentielle betydning af denne dramatiske, politiske begivenhed her i USA, ud fra et standpunkt om de muligheder, der er udløst på verdensscenen. Og disse muligheder var, og er fortsat, potentialet for et samarbejde mellem USA og Rusland og USA og Kina, som en relation mellem stormagter for at *afslutte* æraen med koldkrigs-geopolitik og frembringe et nyt stadie for samarbejde mellem disse store magter i verden, for et nyt paradigme for relationer mellem disse lande, og som ville udløse et hidtil uset potentiale for samarbejde, fredelig, gensidig fordel og »win-win«-samarbejde.

Det er en udfordring for amerikanere at se længere end det daglige melodrama i amerikansk politik og 24-timers nyhedsudsendelser og se, hvad der virkelig har udfoldet sig på verdensscenen i løbet af året 2017. Men, hvis vi ser længere, og vi tager et globalt perspektiv, ser vi, at året 2017 virkelig havde sin historiske betydning med den kendsgerning, at dette er året, hvor hele verden begyndte at blive transformeret af den dynamik, der nu er associeret til den Nye Silkevej, eller Ét Bælte, én Vej-initiativet, som fejer hen over verden fra Kina. Det har haft en transformerende virkning for hele planeten: Hvert eneste kontinent er blevet transformeret, og alle nationer er blevet berørt af Silkevejsånden, inklusive, på signifikant vis, USA. Som vi senere skal tale om, så er Vest Virginia et meget, meget godt

eksempel.

Men det, vi har set, er en stor bølge af optimisme, der er blevet udløst. Det er det, der kaldes »Silkevejsånden«, og vi ser, at meget af denne transformation allerede er i gang; men der er selvfølgelig meget tilbage at virkeliggøre.

I dag er tilfældigvis hr. og fr. Lyndon og Helga LaRouches 40 års bryllupsdag, og det er en meget passende dag til at reflektere over den ekstraordinært positive virkning, som disse 40 års frugtbart samarbejde og helligelse til det gode har haft på verden, gennem disse to, ekstraordinært verdenshistoriske personer: både Lyndon og Helga LaRouche. Dette forgangne år 2017 har på en meget virkelig måde været en meget stor modning af disse 40 års utrættelige arbejde på begge vegne, og ligeledes på vegne af dem i bevægelsen, der er blevet inspireret af dem.

I det kommende år må vi sætte os for, og træffe vore nytårsforsætter om at se konsolideringen af denne vision. Alt det, der nu er blevet virkelighed, mht. potentiale i året 2017, nu må konsolideres og krystalliseres i året 2018. Som Helga Zepp-LaRouche har karakteriseret det: 2018 må være afslutningen af geopolitik og lanceringen af et nyt paradigme for den menneskelige race, baseret på win-win-samarbejde mellem alle folkeslag og blomstringen af en renæssance, bestående af det bedste i alle kulturer, civilisationer bragt i dialog med hinanden, og som drager fordel af det bedste af det, alle nationer har at tilbyde det almene vel for menneskeracen som helhed.

Det kunne være nyttigt at tage et snapshot af et par af de mest afgørende vendepunkter i året 2017 for at beslutte den transformerende virkning, der har fundet sted i løbet af dette år. Hvis vi ligesom tager et forskudt tidsbillede af året 2017, selv om alle udviklingerne, der har fundet sted, kan have syntes at være næsten for meget og for dramatisk til at holde trit med; hvis vi ser tilbage, ser vi, på hvor absolut

dramatisk vis, verden er blevet forandret af denne Silkevejsånd i dette år, 2017.

Vi begyndte året her på LaRouche PAC med en appel, der blev cirkuleret bredt og faktisk havde en ret intens virkning, og som krævede, at præsident Trump, med sin indtræden i embedet, tog alle sine kampagneløfter og hele sin diskussion om at genopbygge USA's industri, genopbygge USA's varefremstilling, genopbygge USA's infrastruktur alvorligt, men også at tage en ny holdning over for verden og en samarbejdende relation med Rusland og endda med Kina; og denne appel krævede, at præsident Donald Trump rakte en hånd tilbage mod Kina. Det, som Obama havde afvist mht. et samarbejde, et samarbejdende partnerskab med det, Kina havde påbegyndt, Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, den Nye Silkevej, Bælte & Vej Initiativet, og så i stedet række en ånd frem til Kina for samarbejde og blive en del af dette.

Det har endnu ikke helt båret frugt, og det er opgaven for året 2018, men vi er kommet meget, meget langt.

Lad os se på et par af de meget vigtige vendepunkter i løbet af det forgangne år:

I april – 6. og 7. april, for at være helt nøjagtig – blev præsident Xi Jinping af præsident Trump budt velkommen i USA til et meget vigtigt statsbesøg, der fandt sted på præsident Trumps Mar-a-Lago ferieresort i Florida. Vi har set billederne og videoerne af deres diskussioner og deres modtage i løbet af disse to dage på Mar-a-Lago. Det var under dette topmøde, dette præsident Xi Jinpings statsbesøg, at præsident Trump og præsident Xi begyndte at skabe det, der nu er blevet til en meget nær, personlig relation.

Dette var en meget dramatisk vending af præcis det, præsident Obama gjorde mht. en politik for militær konfrontation, en politik for at omringe Kina og en politik for at forsøge at ophede konflikten over det Sydkinesiske Hav og andre ting,

mht. at anbringe USA i en konfronterende holdning over for Kina.

På trods af sit meget krigerske sprog under valgkampen, tiltrådte præsident Trump embedet og besluttede at vende denne Obamas politik og i stedet skabe en, i det mindste på det personlige plan, varm og nær personlig relation mellem ham selv og præsident Xi Jinping. Det begyndte på Mar-a-Lago-topmødet den 6. og 7. april i år.

Den følgende måned, den 9. maj, begyndte LaRouche PAC en meget koncentreret kampagne og en slags nedtælling til det, der tydeligvis skulle blive et meget afgørende topmøde, der skulle finde sted i Kina. Dette var Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der skulle finde sted 14.-15. maj. Så i begyndelsen af maj indledte LaRouche PAC en to uger lang nedtælling og lagde ekstraordinært pres på præsident Trump for at acceptere præsident Xi Jinpings invitation til personligt at deltage som USA's repræsentant på Bælte & Vej Forum i Kina. Som en del af denne kampagne udgav vi en video, en meget kort men meget fyndig video, med Jason Ross som fortæller, ved navn »Bælte & Vej Initiativet: Vort århundredes afgørende projekt«. <https://larouchepac.com/20170509/belt-and-road-initiative-defining-project-our-century>

Denne video blev meget hurtigt cirkuleret bredt og er nu blevet set af 50.000 mennesker; den udlagte video har 50.000 visninger.

Jeg vil gerne tage jer tilbage til dette historiske øjeblik og afspille et kort klip af denne videofortælling af Jason Ross for jer. Den hedder altså »Bælte & Vej Initiativet: Vort århundredes afgørende projekt«.

Her følger resten af udskriftet på engelsk:

[Begin Video]

JASON ROSS: It would be the biggest mistake ever, if the U.S. didn't take advantage of the Belt and Road Forum that's

taking place in a week in Beijing, China – the biggest mistake ever. This event is going to bring together representatives of over 100 nations on this planet, including the direct participation of almost 30 heads of state, and they're going to discuss the greatest project of our generation, the Belt and Road Initiative.

Now, so far, there's no indication or announcement that President Trump or other U.S. representatives will attend, *but* –

HELGA ZEPP-LAROUCHE: "If we can convince President Trump to take up the offer to join with China and the other nations in the New Silk Road, he can become one of the greatest Presidents of the history of the United States...."

ROSS: This initiative, the Belt and Road Initiative, was launched officially by China in 2013. It's a program of mutually beneficial connectivity, of infrastructure, of common development programs. So far, the proposals and works in progress embrace over 60 nations, affecting over *4 billion people*, the majority of humanity, with plans for *\$20 trillion* in infrastructure spending. That's two or three times what would be needed to fully revitalize U.S. infrastructure; it's 20 times the \$1 trillion that Trump has called for so far. This is a *huge* project.

These programs have got the potential *to eliminate poverty, on the globe, within a generation*, completely and totally eliminate endemic poverty everywhere.

Already over the past few decades, China has seen phenomenal development...

SECRETARY OF STATE REX TILLERSON: "And China really began to feel its oats about that time, and rightfully. They have achieved a lot: They moved 500 million Chinese people out of poverty in to middle-class status...."

PRESIDENT DONALD TRUMP: "OK, it's a great thing, thank you. And I met with the President of China, at great length in Florida. And we had long, long talks. Hours and hours and hours. He's a good man."

ROSS: China is springing ahead with its own development, and working together with its neighbors. Through Chinese investment, by the nation, by the corporations, and through new financing from institutions like the Asian Infrastructure Investment Bank, the New Development Bank, and the Silk Road Fund – these are mechanisms created since 2013 – major projects of enormous scope are made possible.

RICHARD TRIFAN [The Eurasia Center]: "This is an historic project, as you all know. It is probably the biggest global achievement which is analogous to our reaching out into space, and to the Moon and other planets. It's probably the most comprehensive initiative that many nations will be working together on...."

ROSS: So let's take a tour: Starting in Asia, there are six development corridors proposed by China, for road, rail, water, electricity, communications, along with soft infrastructure such as education, customs standardization, cultural exchange. These corridors are currently under way to varying degrees. So much of the world is currently working together for aims of common development, and a shared future of advancement, of dignity, and of scientific achievement. Will the U.S. join in? We're invited with open arms.

ZHANG MEIFANG [Deputy Consul Chinese Consulate, New York]:
“Last, but not the least, I want to quote President Xi as saying
that China welcomes the United States to participate in
cooperation within the Belt and Road framework. Both
countries
should really seize the opportunities...”

ROSS: Let’s accept this invitation. The U.S. of a hundred
years from now, looking back, will be so glad that we did.
[END VIDEO]

OGDEN: Now, that video was released on May 9th, and as I
said, quickly received tens of thousands of views on YouTube,
a
very rapid circulation. And despite the fact that almost no
one
in the United States at that time was discussing, or frankly
had
even heard of the idea of the Belt and Road Initiative or the
New
Silk Road, or the One Belt, One Road policy of China, all of a
sudden this project and this idea asserted itself in a very
large
way and was thrust into the center of U.S. political debate.
Almost seemingly out of nowhere, three days after the release
of
that video, White House Press Secretary Sean Spicer was asked
multiple times during the White House press briefing about the
One Belt, One Road policy and whether or not President Trump
was
going to be sending a representative to the Belt and Road
Forum
in Beijing, and whether the United States was going to join
the
New Silk Road. So here’s that press briefing from May 12th of
this year:

[BEGIN VIDEO]

Q: "I wanted to ask you about the One Belt, One Road summit that starts on Sunday in China. You announced yesterday, or Secretary Ross said that you're going to send a delegation to that summit. Could you talk about how you came to that conclusion, why it's important for the U.S to be represented at what's ostensibly a major trade initiative by a foreign country?"

PRESS SECRETARY SEAN SPICER: "As you point, it's a major trade initiative. There's a lot of ports and infrastructure that they're going to do, and through those discussions that Secretary Ross and Secretary Mnuchin and others had at Mar-a-Lago, and part of this is that this is something they've done; we're going to continue to work with them. Obviously, trade is a major issue for us and what they're looking to do is of great importance to our economic and national security, and they've asked us to send people to that. And we have them attend things that we're doing as well. And I think that's, as the President has shown in terms of the relationship that he's built with President Xi, and the rest of the team has built with their delegation, those relationships are clearly paying dividends both on the national security front and on the economic front.
"Jennifer?"

Q: "...is the U.S. going to participate in the One Belt, One Road initiative?"

SEAN SPICER: "We'll have a readout. At this point that's all

we have on One Belt, One Road....”

[END VIDEO]

OGDEN: So, as you saw, it was announced that President Trump had really at the last minute, decided to send a high-level

representative to the Belt and Road Forum. This is very much, largely due to the campaign that we waged here in the United States, and that high-level representative from the State Department was sent to the Belt and Road Forum in Beijing, Matt

Pottinger.

Now, also in attendance at that historic summit in Beijing, with multiple heads of state and representatives from all around

the world {was}: Helga Zepp-LaRouche herself. And that was really poetically just that she should be there. Because the fact is, she is recognized in China as the “Silk Road Lady,” and

the efforts of herself and her husband Lyndon LaRouche and the movement which has been inspired by them, really has laid the groundwork for what became in the year 2017, the great flourishing of the New Silk Road. So, Helga Zepp-LaRouche attended this Belt and Road Forum; she was present there in the

proceedings, and she also conducted numerous other meetings.

She

was a speaker at some of the roundtable discussions and break-out

sessions on the side, and then followed that with a two-week tour

of China. Helga Zepp-LaRouche gave a report back on her presence, on her participation in the Belt and Road Forum, and during that report she gave a wonderful overview of the 40 years

of effort that she and her husband, Lyndon LaRouche, have invested into bringing this vision into actuality. Going all

the way back to Lyndon LaRouche's proposal in 1971 for an International Development Bank and the development of the entire planet. You'll see that she goes through that entire sweep of history. So, obviously, reviewing this sweep of history is a very appropriate thing to do on the occasion today of Mr. and Mrs. LaRouche's 40th wedding anniversary that we're observing today.

So, I'd like to play for you a short excerpt from that report back, that very immediate report that Helga LaRouche had upon her return from this historic Belt and Road Forum on May 14 and 15 of this year.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I just wanted to make sure that you get a first impression from me from my trip, because the worst mistake we could make is to respond to the absolutely incredible propaganda coming from the US mainstream media and the new liberal media in Europe; like *Der Spiegel* underlined, the chief editor piece which was really out of this way. It is very clear that people who are primarily relying on such media, have a completely, totally 100% wrong idea what the reality is that's going on. We should really get that out of our heads and not try to swim within the fish bowl of an artificially created environment. Because from my standpoint, the world looks very different. First of all, I said this already and I reiterate it. With the Belt and Road Forum, the world has dramatically consolidated the beginning of a new era. I don't think at all that short of

World War III, this is going to go away, because the majority of the world is moving in a completely liberated way. This was the highest level I ever participated in; there were 28 heads of state speaking one after the other. Obviously, the speech by Xi Jinping was absolutely outstanding. Whoever has time to listen to it, should really do it; because it was a very Confucian speech which set the tone for the two-day conference in a very clear way. So, please listen to it when you have some time. I think the way people have to understand what is going on, is you have to really think what this organization, and Lyn in particular, did for the last almost 50 years. The first time when Lyn in 1971 recognized what the significance of the dismantling of the Bretton Woods system was, and then all the many things we did in the last over 40 years. Lyn coming back from the Iraqi Ba'ath Party celebrations in 1975 when he proposed the IDB as an International Development Bank to foster a New World Economic Order. The fact that we for one year campaigned with this IDB proposal which then basically became part of the Colombo, Sri Lanka resolution of the Non-Aligned Movement in '76. Then at the end of the '70s when we worked with Indira Gandhi on a 40-year development plan for India. We published a whole book about the industrialization of Africa. We worked with López Portillo on Operation Juárez. We put out a 50-year Pacific Basin Development Plan. Lyn had already proposed the Oasis Plan. And then naturally when the Wall came down and the Soviet Union disintegrated, we proposed the Productive Triangle and the

Eurasian Land-Bridge. All of these proposals – and just think of the many, many activities we did – conferences on five continents; all of this was on the level of ideas. But only after Xi Jinping put the New Silk Road on the agenda in 2013 and in the four years of breathtaking developments of the One Belt, One Road Initiative since, these ideas are becoming realized; and the genie is out of the bottle. You have now the bi-oceanic railway discussion and the tunnels and bridges connecting the Atlantic and Pacific around Latin America. You have all these railways now being opened up in Africa. This is unprecedented; this was not done by the IMF or the World Bank. They suppressed it with the conditionalities. But with the AIIB [Asian Infrastructure Investment Bank], the new Development Bank, the New Silk Road Fund, the Maritime Silk Road Fund, the direct investment of the Chinese Ex-Im Bank, the China State Bank; all of these projects are now proceeding, and they have completely changed the attitude and the self-confidence of all participating countries. The way people in China look at President Trump is absolutely different than what the media is trying to say. They are very positive about Trump, in the same way that people in Russia think Trump is somebody you can absolutely have a decent relationship with; and that is reality. Forget the media; forget these whores of the press who are really just prostitutes for the British Empire. Don't pay any attention to what they say, and don't allow other people you are talking with to do that

either.

When Trump promised \$1 trillion investment, this was the right thing, and we put out the right program saying the United

States must join the Silk Road. That should be our focus and nothing else. Everything else should be a subsumed aspect of that. This is the strategically important thing. And the fact

that the head of the China Investment Corporation, Ding Xuedong,

said it's not \$1 trillion, but \$8 trillion that the United States

needs; this is absolutely on the mark and you know it yourself from the condition of the roads and the infrastructure in all of

the United States. The fact that this same organization has now

set up an office in New York, advising Chinese investors how to

invest in the United States, and vice versa how US investors can

invest in China; the fact that the Chinese are invited to participate in this infrastructure conference in June; all of this is absolutely going in the right direction.

What happened in the Belt and Road Forum and the many meetings I had afterwards – after all, I spent two full weeks in

Beijing, in Manjing, in Shanghai. But it's the fact that in the

many interviews, many quotes, we were treated with the highest respect possible. People are fully aware of Lyn's significance

as a theoretician of physical economy; his ideas are highly respected. People treated me as we should be treated; namely, as

people who have devoted their entire lives to the common good of

humanity. This is in absolute stark contrast to the shitty behavior that we are getting normally from the neo-liberals in the trans-Atlantic region. You should understand that what the attack on Trump is supposed to do, is to make it so difficult for him to focus on the positive aspects; and there are quite some many of them, including his working relationship with Russia and China, which is strategically the most important. Basically, he has to defend his staff, and everybody thinks they have to spend all the time to defend themselves. So, don't fall for it. The idea that we are losing is completely off; mankind is on the winning track, and we have to pull the American population up to create the kind of ferment so the implementation of the infrastructure program as a first step is on the agenda and on everybody's mind and nothing else. I have the strong conviction that by the end of this year, the world will look completely different because the development perspective is so contagious that I think all the efforts by the British Empire to somehow throw in a monkey wrench will not work. So, take the winning perspective; take the high ground. Think strategically and realize that what is happening in reality in many development projects around the world is what this organization has been fighting for, for almost half a century. I just wanted to tell you that, because the worst thing we could do is look at it from inside the United States, from within the box,

when the whole world has moved out of the box decisively with the Belt and Road Forum, which is not going to be stopped by anything. That is my view I wanted communicate.

OGDEN: This is an inexorable, almost irresistible dynamic; this is a dynamic which is not going to be stopped by anything.

Of course, the subsequent months saw a very dramatic attempt to escalate the campaign to undermine and overturn the Presidency of the United States; largely because of President Trump's willingness and commitment to working together with these countries which were supposed to be our enemies and our adversaries under the Obama view of the world. But also, we saw the continued expansion of the Silk Road. This was almost an unstoppable march of this development perspective to every corner of the planet.

Perhaps most significantly, we saw the development of Africa. This is a continent which for centuries had been kept in

an enforced state of backwardness, poverty, miserable famine across the entire continent of Africa; with no development.

What

China has done just in the last few months, has been unbelievable; in terms of the railroads that have been built, the power projects that have been built, the water projects that are

now under consideration such as the Transaqua project. But already, just in the latter portion of this year, we've seen the dramatic transformation of the continent of Africa and the change

in the attitude of the African people; who now are – as Helga LaRouche has repeatedly noted – have a renewed sense of optimism

and self-confidence because of what China has done to bring development to that continent.

We've also seen the nations of South and Central America begin to embrace the Silk Road spirit. We've seen increasing collaboration between China and Russia, with the integration of

the Silk Road and the Eurasian Economic Union idea. We've seen

barriers that have been erected geopolitically between nations in

South and Southeastern Asia crumbling as we speak. We saw the forging of a new partnership between Japan and China; two nations

which have historically been at each other's throats. We've seen

the Philippines join enthusiastically the New Silk Road dynamic

and reach out a hand of collaboration to China in friendship.

And we've even seen nations in Europe – most notably southern and eastern Europe – enthusiastically become part of the New Silk Road dynamic. So, you've had an almost unstoppable rhythm

of developments, month after month, week after week of nations embracing this New Silk Road spirit.

As Helga Zepp-LaRouche said at the conclusion of that report that she delivered immediately after her attendance at the Belt

and Road Forum in Beijing in May of this year, she said, "I am confident that, by the end of this year, the world will have been

transformed in a very dramatic way by the New Silk Road dynamic."

Indeed, now we sit at the end of this year, and what Helga Zepp-LaRouche said at that point is very true. So, if we fast

forward from May, those dramatic developments leading into and then leading out of that Belt and Road Forum in Beijing, China;

if we fast forward from May all the way up to November, and take

a look at the historic trip by President Trump to China – the “state visit-plus” that he made – which occurred in the immediate aftermath of the historic Chinese Communist Party National Congress; where President Xi Jinping was elevated to another term as President of China. The Silk Road idea was literally written into the Chinese Constitution. This historic

trip that President Trump made to China, which was in the context

of his grand tour of Asia, of southern and southeastern Asia as a

whole; this trip consolidated an entirely new era in US-China relations.

Again, Helga Zepp-LaRouche, who is a unique voice in terms of her analysis, because she’s not just a commentator looking at

this from the outside; but again, is speaking as somebody who has

been on the ground for years if not decades in bringing this Silk

Road reality into existence. Helga Zepp-LaRouche, in the aftermath of President Trump’s historic state visit-plus to China, gave her analysis and her report on what the significance

of President Trump’s visit to Beijing and his continued, very warm special relationship with President Xi Jinping of China. So, here’s what Helga Zepp-LaRouche had to say in the immediate

aftermath of President Trump’s historic visit to China in November of this year.

ZEPP-LAROUCHE: I think it is the beginning of a new era of

strategic relationships between the United States and China, as Xi Jinping had said. What they did in order to receive Trump and give him the best possible honors, the characterization was that this was a “state visit-plus” and President Xi Jinping even said that this was a “state visit-plus-plus”. They rolled out the red carpet, so to speak, in a way that they have never done for any other foreign dignitary before since the existence of the People’s Republic of China. What they did is, they had a first day of introducing President Trump to the ancient culture of China. For that purpose, they closed down the Forbidden City for an entire day; then they had a gala dinner in one of the palaces. They showed him three different Beijing operas, they showed him the restoration of art, crafts, and similar things. Obviously, President Xi Jinping was the tour guide for all of this. Anybody who has ever read or listened to his speeches knows that he is very well-cultured in Chinese history, but also in universal history. So, this is really an incredible thing. Naturally, there were other aspects like trade deals for \$253 billion. When President Trump came back from the Asia trip, he said that he had deals for about \$300 billion, but that would only be the beginning. Soon this figure would be three-fold. But I think much more important – as much as the economic deals are important; I don’t want to neglect that – but I think

much more deeply was the deep human accord between these two Presidents. So, I am confident that the chance to have a new renaissance, to have an uplifting of people where the best traditions of all nations and cultures of this planet are being revived; and out of that, a new renaissance can be created. I think that that is an absolutely realistic possibility. So, be happy and join us.

OGDEN: And indeed, an immense optimism was unleashed around the world after seeing this very successful trip that President Trump made to China. There was an optimism from inside the United States; notably, most conspicuously, the case of West Virginia. If we take a look at West Virginia Governor Jim Justice, who announced in the immediate aftermath of President Trump's return from this historic trip to China, he [Justice] announced an \$83.7 billion investment deal that was signed between China and the state of West Virginia. This is \$10 billion more than West Virginia's entire annual GDP for the year 2016, which was only \$73.4 billion. So, this investment is \$83.7 billion into one of the most impoverished and really despairing states in the entire United States. Just take a look at the optimism and the sheer enthusiasm that Governor Jim Justice of West Virginia showed in this press conference that he gave, upon announcing this investment by China into his state.

GOVERNOR JIM JUSTICE: Who in the world can even begin to describe what \$83.7 billion of money and investments is? Well, I'll tell you what it is. Do you realize it's 83,700 \$1 million

investments? Now just think about that. 83,700 \$1 million investments. I don't know if you could actually pull this off, but you could maybe be able to rebuild every city in the state of West Virginia with \$83.7 billion. I would say to all of y'all that may be doubters that this could become a reality. Don't get on the wrong side of it, because really and truly, it's a comin'; it's coming.

OGDEN: So, "Don't get on the wrong side of it," this is a reality. And "really and truly, it's a comin'|". I think that perfectly describes this inexorable irresistibility of the New Silk Road. I think it encapsulates the year 2017 in just a few phrases. 2017 truly was the year that the Silk Road spirit swept the globe; including the state of West Virginia. It's indeed, the perfect optimism out of the mouth of Governor Jim Justice there in West Virginia. It's the perfect expression of the sentiment that we, as Americans, should all have as we reflect back on the year 2017 and look ahead at the year 2018. Don't get on the wrong side of this, because it's a comin'. So, to conclude our broadcast, and to conclude this year, I would like to play a short video message by Helga Zepp-LaRouche, which is really her end of the year message. This is her appeal for the year 2018, which she says must be the year that we see the end, once and for all, of the idea of geopolitics, and the consolidation of the "win-win" collaboration of all nations in this New Paradigm. So, here's Helga Zepp-LaRouche's end of the year message.

ZEPP-LAROUICHE: ... [T]hat in the almost four and a half years now that Xi Jinping, the President of China, has put the Belt and Road Initiative, the New Silk Road on the table, you see a dynamic which is unbelievable. First of all, China naturally is economically exploding with development, with optimism, with absolute ambitious infrastructure projects – we should talk about that in detail in a minute – and many other countries, I think well above 70 countries and 40 international large associations and institutions are cooperating with the New Silk Road. And all of these countries have been gripped by an enormous sense of optimism, which some people call the “Silk Road Spirit,” which is the sense of entering a new era of mankind; and the rest of the Europeans and Americans don’t know it! The only people in the United States who have an inkling, are those from West Virginia and some other states who travelled with President Trump on his recent trip and came back with enormous deals; like West Virginia having a deal of \$83 billion over the next 10 years. And people really see that the United States could absolutely join and be a part of it. But I think that the key battle in which the world really is, that you have the old neo-cons, the neo-liberals, who want to stick, with geopolitics, who want to keep the image of China and Russia as enemies and want to continue the British Empire game of divide and conquer, playing one section against another

section;

versus what is clearly the winning strategy and that is what Xi

Jinping has put on the agenda, with a “win-win” cooperation of all nations of the world, and with the idea of a new paradigm, a

“community for a shared future of mankind,” a community of destiny: The idea that geopolitics can be overcome. And more and

more countries are joining with this new conception.

So, the battle really is, can we in time, before a new financial crash comes down on us – you know, it’s hanging over our heads like a Damocles’ Sword – can we in time get the kinds

of changes in the United States in particular, but also in Western Europe, to join in this New Paradigm, or will this battle

for civilization be lost? I’m very optimistic it can be won, but

it requires activity: We’re not experiencing dialectical materialism, or historical materialism, where positive events are

just taking on a life of their own; because it is always the subjective factor which plays a very large role, and one place you can see this very clearly is in the person of Xi Jinping, who

has really given an already positive Chinese development, a complete upgrade, and a complete transformation into a New Paradigm. And we would need such people in the West to do likewise.

The Schiller Institute is absolutely committed to doing everything possible that we can get the United States and Europe

to cooperate with the New Silk Road, because that will be *the* decisive battle for the coming year...

So this is the perspective that has to happen in the year 2018, because I think the present status quo is not going to

last. I appeal to all of you, use this New Year to get the United States and European countries in the New Silk Road Spirit.

OGDEN: That is the task for the year 2018. The key battle, as Helga Zepp-LaRouche said, is that of the old paradigm of geopolitics versus the New Paradigm of “win-win” collaboration and this idea of a community of common destiny for all mankind.

We, as we sit now at the threshold of a new year – 2018 – we find ourselves at the most crucial decisive inflection point in

that battle. Everything hinges on victory in bringing the United

States into that New Paradigm; victory in instilling the Silk Road Spirit into our fellow Americans; and finally, decisively,

the United States abandoning geopolitics once and for all, and joining the New Silk Road. Joining the One Belt, One Road Initiative.

So, we have a crucial piece of material for securing that victory. This has just been released; just in time for the New

Year. This is the new pamphlet from LaRouche PAC – “The Four Economic Laws of Lyndon LaRouche; The Crucial Physical Economic

Principles Needed for the Recovery of the United States.

America’s Future on the New Silk Road.” You can see on your screen there, the link that you can obtain the digital copy of this, and it’s also circulating in the streets of the United States as we speak in this pamphlet form. So, what your task is

for the remaining days, the remaining hours of 2017, is to get a

hold of a copy of this pamphlet. If you have not yet caught the

contagion of the New Silk Road Spirit, that’s your task for

the remaining hours of this year. And to hit the ground running as we enter into this New Year – 2018 – which must see, finally once and for all, the end of geopolitics and the consolidation of this community of shared destiny for all mankind. Thank you very much for joining me here today. We would like to thank you for being so active over the course of this past year – 2017 – which has seen many victories and many advancements towards victory. But what we have to do now as we enter into this New Year is to redouble our efforts. I think the perfect way of celebrating and observing the 40th wedding anniversary of Helga Zepp-LaRouche and Lyndon LaRouche, and honoring the work that the two of them have done over the last 40 years, is to rededicate ourselves to consolidating a victory for this vision once and for all during the course of the coming year. So, Happy New Year to you, and we will see you again as you tune in next year to larouchepac.com. Good night.

Kinas initiativ: Fra undergang gennem selvdestruktion til velstand

og fremgang.

**Tale af Natalia Vitrenko,
leder af Ukraines
Progressive Socialistparti,
på Schiller
Instituttets konference,
25-26. nov., 2017**

Den eksisterende verdensorden er forældet. Så længe, den fortsætter, vil menneskeheden være truet af spredningen af konflikterne i Mellemøsten, Ukraine og Nordkorea til en atomar Tredje Verdenskrig, og af det verdensomspændende, spekulative finanssystems krak, som vil blive lige så destruktivt. Det er mislykkedes de internationale, globaliserede institutioner, skabt af de førende, kapitalistiske lande under USA's auspicer – Den internationale Valutafond, Verdenshandelsorganisationen, NATO, Verdensbanken og den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) – at løse ét eneste af de mest presserende problemer, menneskeheden konfronteres med: hungersnød, milliarder af menneskers manglende adgang til lægehjælp og uddannelse, narkoafhængighed, handel med mennesker og deres organer og grasserende terrorisme på alle planetens kontinenter. Det er grunden til, at 15.000 videnskabsfolk fra 184 lande udgav deres anden Advarsler til Menneskeheden den 13. nov., 2017 (den første var i 1992), hvor de identificerer globale trusler og foreslår måder til deres løsning.

På denne baggrund kan fornuftige mennesker ikke undgå at forstå behovet for et radikalt skifte i paradigmet for internationale relationer og modellen for globalisering. I det

historiske forløb er det nu sket, at Kina har foreslået det nye paradigme. Denne fem tusind år gamle civilisation, der på kreativ vis har vedtaget den nyeste model for en socialistisk økonomi.

Download (PDF, Unknown)

Lad jer ikke aflede; Lad jer ikke afskrække!

Leder fra LaRouche PAC, USA, 30. nov., 2017 – Alt imens verden har nået et punkt, hvor den virkelig vender et nyt blad til et kvalitativt nyt stadium i verdenshistorien, så bliver den amerikanske befolkning fuldstændig, og potentielt fatalt, afledt ind i et kalejdoskop af falske spørgsmål, der er i sladderens interesse eller i anden interesse. (Hvorfor nu?) Men, hvor kommer DU ind i billedet – dig, personligt? Hvad er din rolle? Hvis du render efter lygtemænd, hvor efterlader det så vores land? – på et tidspunkt, hvor den fremtidige historie kræver visse, afgørende skridt i USA, som det fastlægges af Lyndon LaRouche i hans Fire Love.

Den forgangne weekends successive begivenheder, der ikke har fortilfælde, viser, at Bælte & Vej Initiativet, lanceret af Kina tilbage i 2013, og som Lyndon og Helga LaRouche utrætteligt har kæmpet for i årtier, nu er blevet en masseangrebsbølge, der fejer hen over verden. Tænk på, at Schiller Instituttets historiske konference i Frankfurt i forgangne weekend, »At opfylde menneskehedens drøm«, blev umiddelbart efterfulgt af »16+1«-mødet mellem Kina og øst- og centraleuropæiske lande i Budapest, som lancerede byggeriet af Beograd – Budapest højhastighedsjernbanen, blandt andre

resultater. I samme uge fandt et Bælte & Vej Forum sted i Tblisi, Georgien, med 34 officielle delegationer, der deltog, og op mod 2.000 delegerede fra flere end 60 lande. Efter afslutningen af 16+1-mødet i Budapest og yderligere møder med ungarske regeringsfolk, fløj den kinesiske premierminister Li Keqiang til Moskva for at mødes med præsident Putin, og derfra videre til Sotji, Rusland – scenen for andre historiske møder i løbet af de seneste dage – for at deltage i mødet mellem regeringschefer i Shanghai Samarbejdsorganisationen, 30. nov.-1. dec.

Det første Bælte & Vej Forum nogensinde blev onsdag holdt i Paris. Torsdag var første dag af Kina-Latinamerika-Caribien Erhvervstopmødet i Uruguay, som omfattede 2.500 erhvervsfolk, af hvilke 700 er kinesere.

En endnu ubekræftet rapport i *Yomiuri Shimbun* fra 28. nov. fremlægger, hvordan Japan planlægger at gå ind i et samarbejde med Bælte & Vej Initiativet (BRI), gennem japanske selskabers støtte i fællesprojekter med kinesiske selskaber langs dets ruter.

Dette er rammen for vore voksende bestræbelser på at besejre den britiske kupplan i USA, gennemføre LaRouches Fire Love og sikre fuld amerikansk deltagelse i BRI.

Spørg ikke, hvad der optager dig som personlig interesse. Spørg hellere, hvad den fremtidige menneskeheds vitale interesse består i, mht. nutidens begivenheder. De 'falske nyheder' – 'fake news' – fremviser et kalejdoskop af afledningsmanøvrer – I må ikke blive afledt. Spørgsmålene er præcis det, som Lyndon og Helga LaRouche har sagt, de er.

Foto: Præsident Donald J. Trump skriver en fraværsseddel til skolen for Christian (venstre), barnebarn af pensionerede kaptajn i den amerikanske hær, Gary M. Rose, der skal modtage en æresmedalje, under et familiebesøg i det Ovale Kontor i Det Hvide Hus i Washington, D.C. 23. okt., 2017.

Ruslands præsident Putin foreslår at integrere APEC gennem Bælte & Vej Initiativet

9. nov., 2017 – Den russiske præsident Putin skrev en artikel i går, der blev udlagt på Kremls webside og udgivet i mange nyhedsagenturer og medier, og som fremlagde Ruslands rolle på det 25. APEC Økonomiske Lederes Møde i Da Nang, Vietnam, med titlen, »Det 25. APEC Økonomiske Lederes Møde i Da Nang: Sammen mod fremgang og harmonisk udvikling«.

Alt imens han indledte med udtalelser om Ruslands planer om at samarbejde med APEC-nationerne og støtte en frihandelsaftale, så udtrykte han forbehold mht. dette og forklarede: »Selvfølgelig bør det storstilede projekt for at skabe APEC-frihandelsområdet udføres med behørig hensyntagen til de erfaringer, der er vundet gennem implementeringen af nøgleformaterne for integration i det asiatiske stillehavsområde og Eurasien, inklusive den Eurasiske Økonomiske Union, hvor Rusland samarbejder med Armenien, Belarus, Kasakhstan og Kirgisistan ...

I forbindelse med dette, vil jeg gerne nævne vores idé om at skabe det Større Eurasiske Partnerskab. Vi har foreslået, at det dannes på basis af den Eurasiske Økonomiske Union og Kinas Bælte & Vej Initiativ. For at gentage det, så er dette et fleksibelt, moderne projekt, der er åbent for andre deltagere.

En omfattende udvikling af infrastruktur, inkl. transport, telekommunikation og energi, vil tjene som grundlaget for en effektiv integration. I dag moderniserer Rusland aktivt sine

havne og lufthavne i det Russiske Fjernøsten og udvikler transkontinentale jernbaneruter og bygger nye gas- og olieledninger. Vi er forpligtende engageret til implementeringen af bilaterale og multilaterale infrastrukturprojekter, der vil forbinde vore økonomier og markeder. Blandt andre projekter refererer jeg her til Energi-Superringen, der forener Rusland, Kina, Japan og Republikken Korea, samt Sakhalin-Hokkaido-transportforbindelsen ...

For Rusland er udviklingen af vores fjernøstlige område en national prioritet for det 21. århundrede. Vi taler om at skabe territorier med avanceret, økonomisk vækst i denne region, og som forfølger udvikling af naturlige resurser i stor skala og støtter avancerede, højteknologiske industrier, såvel som også investerer i menneskelig erfaring, uddannelse og sundhedssektor og skabelse af konkurrencedygtige forskningscentre.

Vi håber, at vore udenlandske partnere, primært fra APEC-økonomier, vil spille en aktiv rolle i gennemførelsen af disse programmer og projekter. Så meget desto mere, fordi udenlandske deltagere på det årlige Østlige Økonomiske Forum, der blev afholdt i Vladivostok, allerede har fået muligheden for at vinde tillid til udsigterne og gennemførligheden af vore planer ...«

Om kulturelt samarbejde skrev Putin: »Vi tillægger en styrkelse af vore kulturelle bånd og en udvidelse af vore kontakter inden for videnskab og uddannelse særlig betydning. Vi vil fremadrettet fokusere på at skabe et fælles uddannelsesrum for det asiatiske stillehavsområde, og ét af dettes centre kunne blive det Fjernøstlige Føderale universitet.«

Vil Trump gå med i Den Nye Silkevej, når han er i Kina? RADIO SCHILLER 6. nov., 2017

Med formand Tom Gillesberg, Schiller Instituttets KV 2017
spidskandidat i København.

Vi skaber ideerne bag den fremvoksende nye æra for menneskeheden!

Leder fra LaRouche PAC, USA, 30. okt., 2017 – Kinas Kommunistiske Partis netop afsluttede 19. Nationalkongres har konsolideret ideen om, frem til midten af dette århundrede, at skabe et »smukt Kina« og en »smuk verden«, hvor regeringer vil blive styret af konceptet om at sørge for deres befolknings voksende »lykke«.

Det er en betagende udvikling af strategisk betydning, understregede Helga Zepp-LaRouche i denne weekend, og som er gået fuldstændig hen over hovedet på det meste af USA's og Europas befolkning – for slet ikke at tale om, at det er en fornyet erklæring »med kinesiske karaktertræk« af de centrale, filosofiske koncepter, omkring hvilke USA selv blev grundlagt. »Hvilken leder, fra hvilket land i Vesten, har en sådan vision i dag?« spurgte Zepp-LaRouche. Hvor længe siden er det, at en amerikansk statsmand har gjort et sådant perspektiv, med samt dets medfølgende begreb om mennesket, til emnet for national

diskurs?

Og dog ville disse dybtgående ideer ikke være så fremmedartede for flertallet af amerikanere i dag, hvis ikke Lyndon LaRouche, sammen med mange af hans medarbejdere, uretmæssigt og på falske anklager var blevet jaget i fængsel og hen over tre årtier fremstillet som en udstødt person. Denne forbrydelse blev begået af den samme, britisk-kørte bande af bøller, med Robert Mueller som et fremtrædende bandemedlem, og som gik videre til at dække over den saudisk-britiske rolle i 11. september-angrebet, og som nu forsøger at vælte Trump-regeringen og selve USA's forfatning – et billede, der hinsides *enhver* rimelig tvivl er bevist i *EIR's* Robert Mueller Specialrapport[1], der nu cirkuleres bredt i hele landet.

Briterne gjorde alt dette for at forsøge at bringe de ideer til tavshed, som Lyndon LaRouche på enestående vis har skabt hen over årtier, og som fastlægger grundlaget for at virkeliggøre et Nyt Paradigme for menneskeheden, der vil lægge Det britiske Imperium i graven én gang for alle. Det er de ideer, der nu tager form i Kinas Bælte & Vej Initiativ, som ubønhørligt går fremad på alle kontinenter.

»Vi skaber ideerne«, erklærede Zepp-LaRouche som et faktum. Det, der nu vokser frem på verdensscenen, er et resultat af vores mobilisering, vores organisering og vores opdragelse hen over årtier – ikke alene omkring projekter og politikker, men også omkring Lyndon LaRouches banebrydende opdagelser, hans udarbejdelse af det centrale begreb om menneskets skabende identitet og det, der adskiller mennesket fra alle andre, kendte arter. Det ville være udbytterigt at studere disse skrifter i dag, både i Vest og Øst. I særdeleshed tilskyndede hun til læsning, eller genlæsning, af Lyndon LaRouches skrift fra 2004, »En dialog mellem eurasiske civilisationer: Jordens kommende 50 år«[2].

Åbningsbemærkningerne til denne rapport fra LaRouche, der figurerer som frontispice i bogversionen, lyder som følger:

»Kreativitet, som jeg her har identificeret det, er forskellen på dig og en abekat. Der er faktisk to egenskaber ved denne forskel. For det første, så kan et medlem af den menneskelige art øge hans eller hendes arts potentielle, relative befolkningstæthed gennem sin viljemæssige anvendelse af kreativitet, som ingen form for dyr kan gøre. For det andet, så afhænger samfundets fremskridt hen over successive generationer af, at disse generationer gen-vedtager, eller atter sætter i kraft, den skabende opdagelse af denne form for universelle, fysiske principper. Sammen kan disse to udtryk for kreativitet (som jeg definerer det) fastlægge grundlaget for det, vi kunne kalde naturlig, menneskelig moral, den form for forskel, der adskiller menneskelig moral fra aberigets kultur.«

Ti år tidligere, i 1993, da Lyndon LaRouche stadig var fængslet, skrev han en lang artikel, der udredte denne, hans enestående opdagelse, i en artikel med titlen, »Om LaRouches opdagelse«[3], hvis indledende afsnit lyder:

»Det centrale træk af mit originale bidrag til Leibniz' videnskab om fysisk økonomi, er at give en metode til at adressere den årsagsmæssige sammenhæng mellem, på den ene side, enkeltpersoners bidrag til aksiomatisk revolutionerende fremskridt i videnskabelige og analoge former for viden, og, på den anden side, de heraf følgende forøgelse af den potentielle befolkningstæthed i de korresponderende samfund. I sin anvendelse i politisk økonomi, fokuserer min metode på analyse af den centrale rolle af den følgende tretrins rækkefølge: For det første, aksiomatisk revolutionerende former for videnskabelig og analog opdagelse; for det andet, de heraf følgende fremskridt i principper for maskinredskaber og analoge ting; sluttelig, de heraf følgende fremskridt i arbejdskraftens produktive evne.«

Nu er et godt tidspunkt for verden til fuldt og helt at opdage LaRouches opdagelse.

Foto: Xi Jinping: »Flere end 60 million mennesker er blevet løftet ud af fattigdom i løbet af de seneste fem år.« (Xinhua / New China)

[1] [Læs Mueller-dossieret her.](#)

[2] EIR, 7. januar, 2005; artiklen er indeholdt i LaRouches bog, »Jordens kommende 50 år«, der kan købes fra Amazon.com (eller ved henvendelse til vores kontor, -red.)

[Læs artiklen her.](#)

[3] [Læs artiklen her.](#)

Valg i Tyskland: Tysklands fremtid er den Nye Silkevej. Uddrag af BüSo's valgprogram

Kære Vælger,

Mener du, at ideer er vigtige? Så er BüSo det rigtige parti for dig! For BüSo adskiller sig frem for alt fra andre partier derved, at vi forandrer verdenshistorien ved hjælp af ideer og ikke, gennem 'de små skridts politik', pragmatisk forsøger at opretholde en verdensorden, der muliggør en udvidelse af privilegier for en lille elite og til gengæld berøver flertallet af menneskeheden et fremtidsperspektiv. Det program, som vi i 1991 foreslog som respons på Sovjetunionens opløsning, nemlig den økonomiske integration af Eurasien gennem den Eurasiske Landbro – en Ny Silkevej – som kernen i en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, er nu i færd med at

blive virkeliggjort af Kina og yderligere 110 nationer, altså flertallet af menneskeheden. Det, vi dengang udviklede som et udkast til en fredsorden for det 21. århundrede, og som vi i de 26. år, der er gået siden da, har præsenteret på hundreder af konferencer og seminarer i hele verden, er nu, i de seneste fire år, siden den kinesiske præsident Xi Jinping i september 2013 satte den Nye Silkevej på dagsordenen, med en fantastisk dynamik vokset til at blive en helt ny model for verdensøkonomien.

Download (PDF, Unknown)

POLITISK ORIENTERING den 13. juli 2017: Trump-Putin succesmøde midt i tysk G20-fiasko. Se også 2. del her.

Med formand Tom Gillesberg

»Velkommen til det fortsatte drama, hvor vi forhåbentlig er i gang med at skrive nye, meget mere spændende kapitler i menneskehedens historie; specielt på baggrund af det meget succesrige møde, der fandt sted i fredags mellem Donald Trump og Vladimir Putin, [i] kulissen af et ellers rimelig forfærdeligt G20-topmøde, der fandt sted i Hamborg. At rammerne for G20-topmødet var frygteligt, når det blev holdt i Tyskland, var ikke særlig overraskende. Der var ligesom blevet lagt op til – lang tid forinden, det sidste år, har man i

Tyskland ikke snakket om andet, end at, nu skulle man få klimapolitikken tilbage på dagsordenen; det her skulle være mødet, hvor vi ligesom skulle re-fokusere, komme væk fra det her med diskussion om økonomi og udvikling og alt det her pjat, som Kina snakker om, og så komme tilbage til det, der virkelig betyder noget, nemlig, hvorledes vi kan få lagt skatter og afgifter på og reduceret menneskets aktiviteter her på jorden, således, at vi kan mindske mængden af CO₂ i atmosfæren; ja, ikke menneskemængden af CO₂ i atmosfæren, for det har vi mennesker jo ikke rigtig magt til at gøre måske; men i hvert fald måske reducere den menneskelige udledning af CO₂ med en eller anden brøkdel, og på den måde, håber vi, måske påvirke Jordens klima om hundrede år. Som jo er hele denne klimadagsorden, som har fyldt ufattelig meget, og som det jo var meningen skulle overtage alt her ved COP15-mødet her i København i 2009, og det skete heldigvis ikke. Og vi her på kontoret er meget stolte af, at vi var meget aktive desangående; at vi stod ude i bitter kulde foran Bellacentret og uddelte flyveblade i hobetal om, at det, klimadagsordenen drejede sig om, det var ikke at forbedre Jordens klima; det var at reducere antallet af mennesker her på Jorden. At det her var god, gammeldags malthusiansk politik; at man brugte CO₂ som en undskyldning for at sige, at vi skulle begrænse den menneskelige aktivitet her på Jorden; at vi skulle forhindre udvikling ... «

Hør mere:

Video 2. del:

Lyd:

USA-RUSLAND-KINA SAMARBEJDE OM ET NYT PARADIGME. Nyhedsorientering juli 2017

Som mange deltagere i og iagttagere af verdensbegivenhederne for længst har opdaget, så er størstedelen af de gængse nyheder »fake news«, der primært har til formål at aflede opmærksomheden fra de store problemer, som verden står overfor, og frem for alt de løsninger, der findes til dem: Det nye paradigme, som LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet har kæmpet for i næsten et halvt århundrede, og som Kina med russisk og international opbakning har præsenteret som Bælte & Vej Initiativet. Med Trumps succesrige møde med Putin ved G20-topmødet i Hamborg er muligheden for en aktiv amerikansk deltagelse i dette russisk-kinesiske samarbejde for fred ved at blive en reel mulighed. Den manglende dækning af disse revolutionerende begivenheder kan dette nyhedsbrev forhåbentlig være med til at råde bod på – inklusiv nyheden om den danske støtte til Bælte & Vej Initiativet, som Karen Ellemann udtrykte på statsministerens vegne (se bagsiden) ved den historiske konference i Beijing den 14.- 15. maj, og som de danske medier har forbigået i tavshed.

Download (PDF, Unknown)

Xi-Putin topmøde udvikler

spændende perspektiver for kinesisk-russisk økonomisk samarbejde

5. juli, 2017 – Gid andre møder mellem internationale ledere var lige så lovende for deres nationers befolkninger, som det netop afsluttede topmøde mellem Xi Jinping og Putin!

De 40 bilaterale aftaler, der blev underskrevet, drejede sig om alt fra landbrug til samarbejde inden for Bælte & Vejs globale udviklingsinitiativ, med et par private kontrakter, der også blev underskrevet på sidelinjerne af topmødet. For at støtte disse økonomiske udviklingsinitiativer, gav præsidenterne deres støtte til aftalen mellem den Russiske Direkte Investeringsfond og Kinas Udviklingsbank, for at skabe en fælles investeringsfond på næsten \$10 mia. (65 mia. yuan). Præsident Putin rapporterede, at de også havde aftalt »at fortsætte med konsultationer om den udvidede anvendelse af vore nationale valutaer i gensidige transaktioner og i investering«, og at de havde »sat sig den opgave mere aktivt at udvikle kreditsfæren og den finansielle sfære, samt samarbejdet i dette felt«.

Højteknologi og videnskabeligt samarbejde stod højt på deres dagsorden. Under deres pressekonference bagefter, nævnte Putin den succesfulde konstruktion af den første enhed af Tianwan-kernekræftværket (den største i drift i Kina, bygget med russisk teknologi) og sagde, at endnu to enheder ville komme i drift i 2018. De to præsidenter instruerede ligeledes det russiske atomenergiagentur Rosatom »om at underskrive en pakke af dokumenter om fire projekter for kernekræftværker i Kina før udgangen af 2017«, rapporterer Sputnik.

»I dag har vi særligt fokuseret på højteknologiske industrier – primært fælles rumforskning. Vi arbejder på det næste

rumprogram for 2018-2022», rapporterede Putin ligeledes.

Idet han nævnte Moskva-Kazan-højhastighedsjernbaneprojektet som blandt de fælles hovedprojekter, sagde Putin ligeledes, at de to havde drøftet »lokaliteten for rullende materiefremstilling i Rusland«.

Han rejste også spørgsmål om voksende videnskabelige og uddannelsesmæssige bånd mellem Rusland og Kina, og der er 17.000 russiske studenter i Kina, som præsidenten ser vokse til 100.000 studenterudvekslinger frem til 2020. For eksempel vil det første russisk-kinesiske universitet begynde at optage sine første studerende i september måned.

Under deres fælles pressebriefing understregede Putin atter engang, at deres fælles, økonomiske projekter udgør en del af deres bestræbelser for at »forbinde aktiviteterne i den Eurasiske Økonomiske Union med det kinesiske initiativ for det Økonomiske Silkevejsbælte«, som de diskuterede »i dybden ... i overensstemmelse med vores idé om at danne et bredt, eurasiske partnerskab«.

Putin forklarede:

»Vi ser et stort potentiale i den fælles anvendelse af den Nordlige Søfartsrute og den Transsibiriske Jernbane og Baikal-Amur-jernbanen. Dette er i vid udstrækning i overensstemmelse med vore kinesiske partners initiativer, der blev drøftet under det nylige Bælte & Vej Internationale Forum i Kina. Den kinesiske leders initiativ fortjener omhyggelig opmærksomhed og vil blive støttet af Rusland på enhver måde.

Jeg er overbevist om, at disse storstilede projekter vil resultere i intensiv handel, moderne produktion og jobs og den hastige udvikling af russiske og kinesiske områder.«

Xi Jinping: Kinesisk-russiske relationer på 'deres historisk højeste punkt'

3. juli, 2017 – Forud for sin ankomst til Moskva til sit statsbesøg med Vladimir Putin, gav den kinesiske præsident Xi Jinping interviews til flere russiske medier, hvor han forklarede sit synspunkt om de aktuelle kinesisk-russiske relationer, som han beskrev som værende »på deres historisk højeste punkt«, samt perspektiverne for at intensivere en allerede stærk, bilateral relation og udvide samarbejdet inden for en række områder, både i den internationale arena og bilateralt.

Mest sigende var Xis erklæring, rapporteret af TASS, *Rossiyskya Gazeta* og *Xinhua*, blandt andre, om, at »de to nationer var hinandens mest pålidelige, strategiske partner«, og at de har opbygget en politisk og strategisk tillid på meget højt niveau.

»Præsident [Vladimir] Putin og jeg har opbygget en god arbejdsrelation og et nært, personligt venskab«, understregede Xi og forudsagde, at hans besøg i Moskva vil »indsprøjte nye impulser i udviklingen af de kinesisk-russiske relationer ... det hastigt voksende, pragmatiske samarbejde er blevet lokomotivet i den fortløbende udvikling af russisk-kinesiske relationer«, tilføjede han.

I sine diskussioner af områder for økonomisk samarbejde – handel, energi, højteknologi og kinesisk involvering i udviklingen af det Russiske Fjernøsten – understregede Xi, at bestræbelser er i gang for at »tilpasse« Kinas Bælte & Vej med

den russiskledede Eurasiske Økonomiske Union. Han nævnte specifikt infrastrukturprojekter over grænserne, såsom den nordlige, polare søfartsrute, som, sagde han, ville fremme gensidig forbundethed og »indsprøjte ny kraft i det bilaterale samarbejde«.

Samarbejde omkring bekæmpelse af international terrorisme er af den største vigtighed, sagde Xi, da det sætter et eksempel for resten af verden. Det er i begge landes fundamentale interesse og befordrende for verdensfred og stabilitet, understregede han. Han understregede desuden behovet for at intensivere samarbejde og koordinering med sådanne multilaterale organisationer som De forenede Nationer og Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), i betragtning af, at internationale terrorgrupper opfordrer til, og planlægger, flere angreb globalt. Med klar reference til USA's og visse vestlige allieredes strategier, advarede Xi om, at nogle lande bruger kampen mod terrorisme til at fremme deres egne interesser og anvender således »dobbelte standarder« – dvs., de lande, der ønsker at bruge antiterror-kampagnen til geopolitiske formål. Dette har haft en negativ virkning på den globale antiterror-kamp, sagde Xi.

I denne forbindelse opfordrede Xi indtrængende til, at regionale »brændpunkter« skulle håndteres korrekt. Der bør ydes hjælp til nationerne i Mellempøsten, inklusive Syrien, for at genoprette stabilitet så snart som muligt, sagde han, og der må vedtages »langsigtede, omfattende politikker« for at »udrydde ynglepladsen for terrorisme«.

Xi var ubøjelig med hensyn til spørgsmålet om deployeringen af THAAD ballistisk missilforsvarssystem i Sydkorea og advarede om, at det »har voldt alle områdets nationers strategiske sikkerhedsinteresser alvorlig skade«, inkl. Kina og Rusland. Denne deployering ville ikke være med til at gøre Koreahalvøen atomvåbenfri, tilføjede Xi, men vil derimod fremprovokere yderligere spændinger. »Moskva og Beijing har overensstemmende synspunkter mht., hvad THAAD-deployeringen repræsenterer«,

sagde han, og »vil træffe passende forholdsregler for at sikre deres nationale sikkerhed og den strategiske balance i området, både i samarbejde med hinanden, og på egen hånd«. Krisen på Koreahalvøen, understregede Xi, kan kun løses gennem dialog, som vil tage alle de involverede parters »rimelige interesser« i betragtning. Han krævede en fremgangsmåde med to spor, der både involverer en »gradvis atomafrustning af Nordkorea og et ophør af fælles amerikansk-sydkoreanske militærøvelser i området«.

Foto: Vue over den nyligt byggede bro over Gyldne Horn-bugten i den russiske, fjernøstlige havn i Vladivostok, ikke langt fra grænsen til Kina.

Topmøde mellem Xi og Putin er »Årets Begivenhed« for de to lande

3. juli. 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinping ankom til Moskva i dag til to dages møder med sin russiske modpart, Vladimir Putin, med hvem han er mødtes i alt 21 gange. Talsmand for Kreml, Dmitry Peskov, meddelte, at besøget vil begynde med et uformelt møde over en middag i aften i Kreml, efterfulgt af det officielle besøg den 4. juli, som vil omfatte »fuldgyldige forhandlinger« mellem de to ledere. Flere aftaler til en værdi af henved \$10 mia., såvel som også flere end et dusin interguvernmentale aftaler om samarbejde, skal efter planen underskrives.

Efter forhandlingerne vil der blive afholdt en særlig ceremoni, hvor Putin vil tildele Xi den russiske Sankt Andreas-orden for hans fornemme tjeneste for Kinas og Ruslands

befolkninger.

En artikel i *Xinhua* den 2. juli af Liao Bingqing rapporterede, at topmødet er »årets begivenhed« for de to lande, og at »man ser enorme muligheder i parringen mellem Kinas forslag om Bælte & Vej Initiativet og Eurasisk Økonomisk Union (EAEU), der ledes af Rusland, og som også er på dagsordenen for de to statsoverhoveders forestående forhandlinger«. Artiklen understreger den »høje, gensidige tillid, der ikke har fortilfælde« mellem de to lande. En anden artikel i *Xinhua* citerer CIIS-seniorforsker Chen Yurong: »Den tætte arbejdsrelation mellem de to statsoverhoveder og deres personlige venskab er blevet et 'lokomotiv' i udviklingen af bilaterale relationer ... De kan udveksle synspunkter om næsten alt, hvilket reflekterer det høje niveau af politisk tillid mellem de to lande.«

Ruslands minister for økonomisk udvikling, Maxim Oreshkin, gav et interview til *Xinhua*, som ligeledes understregede de store fremskridt, man forventer af dette topmøde. »Kina er ikke kun vores nære nabo, men også vores hovedpartner inden for handel og økonomi.« Samarbejde mellem Rusland og Kina dækker næsten alle områder, sagde han, inklusive energi, industri, infrastruktur, landbrug, videnskab og teknologi.

»Der er gode betingelser for samarbejde omkring skabelse af transportkorridorer – jernbaner, hovedveje og havne – gennem det russiske territorium, og som forbinder markederne i Kina og Europa«, sagde Oreshkin. Kina og Rusland udvikler nu i fællesskab det arktiske område og arbejder på at skabe et wide-body (dvs. med to midtergange) langdistancefly. »Samarbejde med kinesiske foretagender betyder etablering af nye initiativer, jobskabelse og investering i infrastruktur«, sagde den russiske minister. For at tiltrække nye investorer, sagde han, har Rusland lanceret flere infrastrukturprojekter i landets fjernøstlige del, tæt ved Kinas nordøstlige område.

Oreshkin understregede ligeledes betydningen af en yderligere

integration af Kinas Bælte & Vej Initiativ og den russiskledede Eurasisk Økonomisk Union.

»Vi taler om at forbedre transport- og logistikinfrastrukturen og skabe nye transportruter og logistiske omdrejningspunkter ved at bruge kinesiske investeringer eller etablere konsortier med kinesiske selskaber«, sagde han.

Foto: Kinas præsident Xi ankom til Moskva den 3. juli for 2 dages møder med den russiske præsident, Vladimir Putin, forud for G20-topmødet den 7.-8. juli i Hamborg, Tyskland.

Mødet mellem Putin og Xi 3. juli vil øge global stabilitet

Lørdag, 1. juli, 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg til Rusland mandag, den 3. juli, vil indsprøjte friske impulser i udviklingen af bilaterale relationer på højt niveau og den økonomiske integration af det eurasiske område, sagde den kinesiske ambassadør til Rusland, Li Hui. Besøget markerer »den vigtigste begivenhed for bilaterale bånd i år«, sagde Li.

De to præsidenter vil mødes for tredje gang i år, efter møder på sidelinjerne af Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing den 14.-15. maj, og Shanghai Samarbejdsorganisationens (SCO) topmøde i Astana den 9. juni.

Xi og Putin, sagde Xi i et nyligt interview, vil lægge strategiske planer for yderligere forbedringer af de kinesisk-russiske relationer, styrkelse af praktisk samarbejde og fremme af forbindelsen mellem Bælte & Vej Initiativet og den

Eurasiske Økonomiske Union (EAEU).

De vil ligeledes udveksle synspunkter om styrkelse af global regeringsførelse ('governance'), så vel som også om internationale og regionale brændpunkter, sagde ambassadøren. »Det omfattende strategiske partnerskab for samarbejde mellem Kina og Rusland har udviklet sig stabilt, bæredygtigt og på højt niveau«, sagde Li. Med hensyn til håndteringen af internationale anliggender, har Kina og Rusland styrket strategisk koordinering og spillet deres dobbelte rolle som betydelige lande, sagde Li og bemærkede, at de begge har arbejdet for en politisk afgørelse af atomvåbenkrisen på Koreahalvøen og af krigen i Syrien. De to lande, påpegede han, udgør en ballast for regional og global fred og stabilitet.

Det er et strategisk valg for Kina og Rusland at styrke deres relationer, da det er i overensstemmelse med begge landes og deres befolkningers kerneinteresser, sagde Li. »Uanset, hvordan de internationale omstændigheder skifter, bør vi gøre en helhjertet indsats for at opretholde og forbedre bilaterale relationer«, sagde ambassadøren.

I maj 2015 underskrev Kina og Rusland en fælleserklæring om at samordne Bælte & Vej Initiativet og EAEU. Li sagde, at forbindelsen mellem de to udviklingsplaner er begyndt at bære frugt og at man vil opnå flere resultater. Kina og Rusland er også stiftende medlemmer af både SCO og BRIKS-mekanismen, der består af Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika. De to lande bør arbejde for et tættere samarbejde mellem SCO og BRIKS-landene, sagde Li.

Foto: Kinas præsident Xi Jinping (højre) vil mødes med Ruslands præsident Vladimir Putin i Rusland, 3.-4. juli, 2017.

Højeste internationale deltagelse nogensinde på Skt. Petersborg Økonomiske Forum

Torsdag, 1. juni, 2017 – Præsident Vladimir Putins assistent, Yuri Ushakov, sagde til journalister i dag, før starten af Skt. Petersborg Økonomiske Forum (SPIEF), der finder sted 1.-3. juni, at forummet ville bringe 511 selskaber fra 62 lande sammen, såvel som lederne af De forenede Nationer, det Internationale Atomenergiagentur, OPEC, IMF og flere andre internationale organisationer. Det bliver den højeste deltagelse nogensinde i SPIEF.

Ruslands præsident Vladimir Putin vil diskutere Ruslands utilstrækkelige repræsentation i visse FN-organisationer, kriserne i Syrien og Ukraine og situationen på Koreahalvøen, med FN's generalsekretær, Antonio Guterres. »Det vil fokusere på »varme« internationale spørgsmål, nemlig terrorisme, dernæst helt sikkert Syrien og Korea og selvfølgelig Ukraine-krisen, samt spørgsmål med relation til en reformering af FN«, sagde Ushakov. »Vi overvåger disse spørgsmål nøje, idet Ruslands repræsentation i visse FN-organisationer er indlysende utilstrækkelig.«

Putin vil holde korte møder med Østrigs kansler Christian Kern, præsident for Republika Srpska Milorad Dodik, premierministeren for Kurdistans Regionale Regering i Irak Nechervan Barani og generaldirektør for det Internationale Atomenergiagentur Yukiya Amano, på sidelinjerne af Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum. Han fortsatte, »Andre møder (mellem Putin og andre ledere og delegationsledere) er ikke udelukket«.

Forumets første dag vil handle om udviklingen af små og mellemstore virksomheder i Rusland, og i denne sammenhæng er

en »Fremstillet i Rusland«-kampagne blevet lanceret af det Russiske Eksportcenter, for at tiltrække udenlandske kunder til landets produkter. Eksportcentret vil begynde at udstede de første »Fremstillet i Rusland«-certifikater i løbet af juni måned, hvor man indledningsvis vil fokusere på eksport til Kina, Vietnam, Indonesien, Iran, Indien, Sydamerika og CIS-staterne (Fællesskabet af Uafhængige Stater). Senere vil også de europæiske markeder komme med.

'Fremtiden fødes i dag: Integration og infrastruktur' til at løfte verden op

Leder fra LaRouche PAC, 30. maj, 2017 – 1.-3. juni træder Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) sammen, under værtskab af den russiske præsident Vladimir Putin, der for to uger siden var æresgæst på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde (BVF) i Beijing, og som netop i går i Paris førte strategiske forhandlinger med præsident Emmanuel Macron. I går gav TASS en forhåndsvisning af mødet i Skt. Petersborg, under titlen, »Fremtiden fødes i dag: Integration og infrastrukturprojekter i Eurasien«. Den rapporterer om den kendsgerning, at en opbygning af nationer nu er ved at komme sammen – EAEU (Eurasisk Økonomisk Union), SCO (Shanghai Samarbejdsorganisationen) og Bælt & Vej-initiativ (BVI), plus tre nationer i BRIKS – for at fremme storstilede projekter, der udføres ud fra et »globalt standpunkt«, til alles fordel. Der sættes fokus på specifikke projekter, såsom Vostochny Cosmodrome (Kosmodrom Øst), som Japan er interesseret i at deltage i; og den »Østlige Polygon« – det fjernøstlige program for forbundethed – konnektivitet – som involverer den

Transsibiriske Jernbane, Baikal-Amur Hovedlinjen, regionale grænseovergange og havne.

Mødet i Skt. Petersborg er nu den optimistiske »nye norm« i Eurasien, ledet af Kina og Rusland; og billedet er ved at blive fyldt ud for andre dele af verden. I Afrika finder den storstilede åbning af Nairobi-Mombasa-jernbanen sted, hvis 480 km ses som den første strækning i den fremtidige, østafrikanske, længdegående jernbanekorridor. »At forbinde nationer og give mennesker fremgang«, lyder mottoet på den nye, kenyanske linjes lokomotiver.

Uvidende om denne kendsgerning om denne globale omgruppering for udvikling – eller værre endnu, med had til den – er de politiske kræfter, der er sat i gang imod dens succes, og som for størstedelens vedkommende kommer fra den depraverede, britiske imperieflok. Der er et grelt misforhold mellem virkeligheden og så atlanticisternes forslag. Fra Europa kommer der fortsatte angreb mod præsident Trump og mod de amerikanske vælgere, der indsatte ham i embedet, og mod Trumps modstand mod 'grønt' folkemord og NATO-geopolitik. Mandag fortsatte kansler Angela Merkel i Berlin de bebrejdelser imod USA, som hun havde udtalt efter sidste uges G7-møde. I en tale på en konference for bæredygtig udvikling sagde hun, at hun fortsat er en »overbevist atlanticist«, og at man ikke kan stole på USA; »vi europæere må virkelig tage skæbnen i egne hænder«, især mht. klimapolitik. I dag krævede hun, at Europa er »pro-aktiv i internationale anliggender«. Den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel angreb Trumps »snæversynede« politikker, der har »svækket« Vesten og EU-interesser.

Her til morgen svarede Trump igen i et tweet, men sammenhængen går langt videre end til øje for øje. På spil står præsidentskabets eksistens, USA's integritet som nation, og om USA – meget snart – vil stille sig på linje med det nye paradigme, med Verdenslandbroen/Ny Silkevej. Faren og bestikkeligheden ved angrebene på Trump fremgår af en artikel i *Spiegel Online* fra 20. maj, »Tiden er inde til at komme af

med Donald Trump«. Med en hysterisk tirade imod Trump (ingen moral, ingen mål, ingen strategi, ingen hjerne, osv.), gennemgår artiklen, hvordan man kan afsætte ham, med reference til det uhyggelige »Game of Thrones«. Artiklen opfordrer medierne til at »fortsætte med at sige det, som det er: Trump må fjernes fra Det Hvide Hus. Hurtigt. Han er til fare for verden«. Oversat betyder det, at man erkender, at et partnerskab mellem USA, Rusland og Kina er en dødbringende trussel mod Det britiske Imperium.

Sandheden er, at mennesker kan formås til at tænke og overvinde disse beskidte operationer, uanset, hvor uophørlige og farlige, de måtte være. Vi har meget specialarbejde at udføre. En stor udfordring er sammenbruddet og nødsituationen i New York Citys transportsystem. Knap seks uger fra i dag truer massivt kaos, når nogle af toglinjerne mellem Manhattan og Long Island og New Jersey indskrænkes pga. hastereparationer. Dette sker i sammenhæng med, at hele metropolregionens infrastrukturbase er affældig. LaRouche Manhattan Projekt går frem på basis af en overordnet plan, sammenhæng og frem for alt et krav om national handling for en tilslutning til den globale omgruppering for en Ny Silkevej.

Diane Sare fra LaRouche PAC Politiske Komite har en artikel i det næste nummer af *EIR* (2. juni), der slutter således:

»New York City og de dermed sammenhængende områder har en høj tæthed af kapable mennesker, hvis der fandtes et forceret program for at uddanne dem. Det er de spørgsmål, som USA's befolkning omgående må overveje, og ikke, om Jared Kushner havde et møde med den russiske ambassadør (hvilket under alle omstændigheder sikkert ville have været en god idé).

LaRouches Fire Love angiver det nødvendige, forcerede programs medvirkende faktorer. Vi må nu samle en komite af eksperter, der kan udfylde detaljerne, og hermed transformere den måde, New Yorkere tænker på, mht. den aktuelle katastrofe. Husk, at, på kinesisk, er symbolet for krise og muligheder det samme.«

Foto: Kenyas præsident Uhuru Kenyatta indviede i dag, den 31. maj, officielt den 472 km lange jernbanestrækning med standardspor mellem havnebyen Mombasa ved det Indiske Ocean og Nairobi, hvor han kørte med Madaraka Expressens første, regulære afgang. (foto: www.railwaygazette.com)

POLITISK ORIENTERING 31. maj, 2017.

**Trump skaber ravage i G7 –
Vil han lade USA gå med i et
strategisk
partnerskab med Kina og
Rusland?
Se også 2. del her.**

Med formand Tom Gillesberg:

Video 2. del:

»Velkommen til disse ufatteligt spændende tider, hvor verden i den grad flytter sig, og hvor centrum for den historiske proces i den grad er flyttet over til Kina. I betragtning af, at der er 1,4 mia. kinesere og den tusindårige, gamle kultur, man har dér, er det egentlig ikke så mærkeligt, fordi der er et fundament, specielt også med hele den konfucianske kultur, som midlertidigt, igennem et stykke tid, blev holdt nede pga., at udefra kommende, kolonialistiske kræfter kunne manipulere

kineserne til at ødelægge sig selv, grundlæggende set – det var briterne meget gode til. Men, nu har Kina fundet sig selv, og dermed er Kina i gang med at indtage sin naturlige plads på verdensscenen. Det var, hvad vi så med dette verdenshistoriske topmøde, som fandt sted den 14.-15. maj, det såkaldte Bælt & Vej Forum, i Beijing, hvor 29 stats- og regeringschefer og 130 lande, 50 internationale organisationer med FN's generalsekretær i spidsen, og omkring 1500 delegerede, diskuterede, hvordan – hvor går vi nu hen i næste fase af dette gigantiske projekt, Kina har sat i gang, som allerede nu, i de projekter, man er blevet enige om, er 30 gange større end Marshallplanen i sin tid var det ... «

Lyd:

Sergei Lavrov: Eurasisk integration er Ruslands prioriterede udenrigspolitik

29. maj, 2017 – Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov holdt velkomsttalen til den Første Kongres i De Eurasiske Folks Forsamling, hvor han understregede, at Ruslands udenrigspolitiske topprioritet er at udvikle eurasisk udvikling, især mellem Rusland og Kina, samt udenrigspolitiske relationer i den Eurasiske Økonomiske Union, ifølge TASS, den 28. maj.

»Præsident Vladimir Putins initiativ for at organisere et stort, eurasisk partnerskab har områdets velfærd og voksende, bæredygtige udvikling til formål«, sagde Lavrov. »Vi ser i dette en god anledning til at organisere et nyt, økonomisk rum fra Atlanterhavet til Stillehavet.« Han sagde, at »de

kinesiske venner har aktivt støttet denne idé», og at medlemmerne af Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) også har vist interesse for det.

Faktisk blev præsident Putins forslag om et stort, eurasisk partnerskab specifikt nævnt af den kinesiske udenrigsminister Wang Yi under dennes besøg i Moskva i sidste uge, som en central idé, der fuldt ud støttes af Kina. Wang rapporterede også, at specifikke aftaler mellem de to lande i denne henseende vil blive underskrevet, når den kinesiske præsident Xi Jinping besøger Rusland i juli måned.

Foto: Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi (venstre) og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov (højre) holdt en fælles pressekonference i Udenrigsministeriets gæstehus i Moskva, den 26. maj, 2017.

Den nye dør åbner sig for menneskeheden

Leder fra LaRouche PAC, 29. maj, 2017 – Det historiske Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, den 14.-15. maj i Beijing, og hvori Helga Zepp-LaRouche deltog, efterfulgtes af præsident Trumps rundrejse til fire nationer, med anti-terrorisme og fred i Mellemøsten som dagsorden, og dernæst af NATO- og G7-topmøderne, hvor præsident Trump afviste både Rusland som fjendebillede og svindelen med menneskeskabt, global opvarmning.

I morgen, mandag, finder der et topmøde sted mellem præsidenterne Vladimir Putin fra Rusland og Emmanuel Macron fra Frankrig, et topmøde, der pludselig blev fremrykket mere end en måned. Den nyvalgte præsident Macron har ageret, som

Lyndon LaRouches ven og tidligere franske præsidentkandidat Jacques Cheminade havde adviseret om, at han ville, ved at flytte koordinering med Vladimir Putin til toppen af sin dagsorden. Det kan der komme flere overraskelser ud af.

Dernæst vil et ekstraordinært årligt møde i Skt. Petersborg Økonomiske Forum (SPIEF) begynde kommende torsdag, den 1. juni, som vi rapporterer mere om nedenfor. Blot dagsordenen (der i sig selv er på 63 sider) for dette forum udtrykker den nye ånd fra den Nye Silkevej og fra amerikanernes afvisning af britiske imperiediktater, med deres valg af Donald Trump. Det er tilstrækkeligt lige nu at nævne blot et enkelt panel af de sandsynligvis flere end 100 paneler. Det bærer titlen: »Fremtiden, der fødes i dag: Integrations- og Infrastrukturprojekt i Eurasien«. Det vil faktisk blot være ét af flere Skt. Petersborg-paneler om netop dette emne. Blandt paneldeltagerne finder vi Lyndon LaRouches gamle ven, Vladimir Yakunin, formand for den overordnede bestyrelse for Institutet for Forskning af Dialog mellem Kulturer, og som vil være en fremtrædende deltager under hele Skt. Petersborg Forum.

Dernæst vil Gruppen af 20 afholde topmøde den 7.-8. juli i Hamborg, under hvilket – med mindre det rykkes frem – præsidenterne Trump og Putin vil holde deres første, personlige møde. Den kinesiske præsident Xi Jinping skal besøge Rusland i begyndelsen af juli måned, til sit andet topmøde i år med præsident Putin. Herefter følger BRIKS-topmødet den 3.-5. september i Xiamen, i Kinas Fujian-provins.

De stats- og regeringsoverhoveder, der deltager i SPIEF med præsident Putin i denne uge, bliver den indiske premierminister Narendra Modi, den japanske premierminister Shinzo Abe, den østrigske kansler Christian Kern og den moldoviske præsident Igor Dodon. Der bliver paneler om samarbejde inden for BRIKS, den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og inden for Samfundet af Uafhængige Stater. Og om EAEU-samarbejde med Europa, med Shanghai

Samarbejdsorganisationen og med Central- og Sydamerika. Om russisk samarbejde med Frankrig, Italien, Sverige, Schweiz, Serbien, Indien, Japan, USA og Afrika, og flere paneler om russisk samarbejde med Tyskland, især om gennembrud i metoder til varefremstilling. Der bliver paneler om rumteknologi og atomkraft, og adskillige paneler om forbedret sundhedspleje, inklusive om, hvordan lægevidenskaben kommer ud over antibiotika i betragtning af spredningen af antibiotikaresistente bakterier – på høje tid, at dette diskuteres seriøst. Der bliver adskillige paneler om byggeri af byer og urban infrastruktur – præcis det, vi er begyndt at diskutere omkring New York City.

Vi har nu muligheden for at virkeliggøre John F. Kennedys vision, Kennedy, der blev født for 100 år siden, den 29. maj, 1917. Hvis vi kæmper for det, kan vi sandsynligvis få det til at ske. I sin anden tale for FN's Generalforsamling den 30. september, 1963, foreslog John Kennedy, at USA og Sovjetunionen gik sammen om at sende en mand til Månen inden årtiets udgang.

»I et felt, hvor USA og Sovjetunionen har en særlig kapacitet – feltet for rumforskning – er der plads til nyt samarbejde om yderligere fælles indsats i fastlæggelse af lovene for rummet, og for udforskning af rummet. Blandt disse muligheder inkluderer jeg en fælles ekspedition til Månen. I rummet er der ingen suverænitetssspørgsmål; gennem en resolution i denne Forsamling, har De forenede Nationers medlemmer afsværet ethvert krav på territoriale rettigheder i det ydre rum eller på himmellegemer og erklæret, at international lov og FN's charter vil gælde. Hvorfor skulle derfor, menneskets første flyvning til Månen være et spørgsmål om konkurrence mellem nationer? Hvorfor skulle USA og Sovjetunionen, som forberedelse til sådanne ekspeditioner, blive involveret i en enorm fordobling af forskning, konstruktion og omkostninger? Mon ikke vi bør udforske, om det ikke skulle være muligt for vore to lande – ja, hele verdens – videnskabsfolk og

astronauter at arbejde sammen om erobringen af rummet og, i dette årti, da en dag at sende til Månen, ikke repræsentanterne for en enkelt nation, men repræsentanterne for alle vore lande.«

Foto: Præsident Donald J. Trump og førstedame Melania Trump rejste til Bruxelles, Belgien, onsdag aften for deres fjerde stop under deres udenlandsrejse. Præsident Trump mødtes med ledere fra hele verden, før NATO-topmødet i Bruxelles.

RADIO SCHILLER 22. maj, 2017: Gør Kinas Bælt & Vej- Initiativ til Verdenslandbroen

Med formand Tom Gillesberg

Helga Zepp-LaRouches tale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing.

“Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda

1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.”

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – Helga Zepp-LaRouche, stifter og præsident for Schiller Institutet, deltog i går, på åbningsdagen af Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, Kina, i »Tematisk session om udvekslinger mellem tænketanke«, på panelet med titlen, »Bælt & Vej for fremme af stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Her følger hendes indlæg:

Bælt & Vej byder Verdenslandbroen velkommen

I de tre et halvt år, der er gået, siden præsident Xi Jinping annoncerede initiativet i 2013, har der været en åndeløs dynamik i den Nye Silkevej. Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men

derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.

Det er åbenlyst, at Verdenslandbroen er ideel for at fuldføre udviklingen af vor planets indlandsområder. Koloniseringen af det nære rum bliver den indlysende, næste fase af den infrastrukturelle åbning af menneskets naturlige levested.

Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet. Siden præsident Xi Jinping tilbød præsident Trump, at USA kunne tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet, er der nu et praktisk forslag på bordet, hvor USA kan blive en integreret del af Verdenslandbroen. USA's infrastrukturbehov, der er enorme, kunne være en perfekt anledning til at konvertere alle eller en del af de \$1,4 billion, som udgør Kinas beholdning af amerikanske statsobligationer, til sådanne investeringer via en infrastrukturbank. For eksempel har USA virkelig brug for

ca. 40.000 mil hurtige jernbaner, hvis de ønsker at være på lige fod med de kinesiske planer om frem til år 2020 at forbinde alle de større byer i Kina via hurtigtog.

Den amerikanske økonomi ville opleve en enorm styrkelse gennem en sådan storstilet infrastrukturinvestering og kunne igen eksportere til det hastigt voksende, kinesiske marked, og når konkurrence først er udskiftet med samarbejde, er mulighederne for joint ventures mellem USA og Kina i tredjelande enorme.

Siden præsident Trump har erklæret, at det er hans plan at genintroducere det Amerikanske Økonomiske System, opfundet og praktiseret af Alexander Hamilton, Henry C. Clay og Abraham Lincoln, og ligeledes genintroducere Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov, er muligheden for en snarlig etablering af en Nationalbank og et statsligt kreditsystem, med det formål at kanalisere kinesiske beholdninger (af amerikanske statsobligationer) over i infrastrukturinvesteringer, nærmere en realitet.

Alt imens flere og flere europæiske nationer, både i og uden for EU, er ved at anerkende BVI's enorme potentiale og giver udtryk for planer om at blive et omdrejningspunkt for eurasisk samarbejde, så har selve EU været reserveret, for at sige det diplomatisk.

Der er imidlertid en enorm udfordring, som gør, at EU-staterne kunne overbevises om at samarbejde med BVI: Det er flygtningekrisen. Den eneste måde, hvorpå dette Europas moralske sår kan heles, er den aktive integration af de europæiske nationer i en storstilet udviklingsplan for hele Afrika, under BVI.

Den nye, positive udsigt til samarbejde mellem USA og Rusland i Syrien om deeskalering og samarbejde mellem de to landes militære styrker, sammen med Astana-processen, stiller nu en stabilisering af hele regionen i sigte. Der eksisterer allerede tilbud fra Kina om at forlænge den Nye Silkevej ind i

Sydvestasien.

Den Nye Silkevej må – som oldtidens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for alle de deltagende landes kultur, hvis den skal lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er mere end blot den materielle fordel af infrastruktur- og industriudvikling, men er også den frydefulde opdagelse af andre kulturer og skønheden i deres klassiske musik, poesi og malerkunst og hermed, gennem at lære dem at kende, at styrke vores kærlighed til menneskeheden som helhed.

I opbygningen af Verdenslandbroen vil alle nationer samarbejde om at undersøge, hvordan man anvender lovene for noosfæren med det formål at etablere levedygtige former for regeringen af os selv. Udvikling af de skabende, intellektuelle evner hos alle mennesker i alle nationer vil give hele menneskeheden en fornemmelse af enhed og formål, som vil gøre vores art virkeligt menneskelig. Når vi organiserer vore samfund omkring videnskabelig og kunstnerisk opdagelse, vil vi fuldende vores viden om, hvordan vi uophørligt kan fremme menneskehedens selvudviklingsproces, intellektuelt, moralsk og æstetisk, og vi vil finde vores frihed i nødvendighed – hvor vi gør vores pligt, med lidenskab!

**RADIO SCHILLER 15. maj, 2017:
Bælt & Vej Forum i Beijing:
Med deltagelse af bl.a. USA,**

Danmark og Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche

Med formand Tom Gillesberg

Der står for meget på spil – Det må lykkes!

Leder fra LaRouche PAC, 11. maj, 2017 – Alle mænd og kvinder – og Lyndon LaRouche i særdeleshed – der begriber deres eget, personlige ansvar for menneskehedens fremtid, har i øjeblikket skærpet opmærksomhed på at sikre, at det forestående Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing kommende 14.-15. maj, bliver en succes.

På dette topmøde er en ny og spændende virkelighed, der repræsenterer menneskehedens højeste forhåbninger, i færd med at virkeliggøres. Det største infrastrukturprojekt, der nogensinde er gennemført i menneskehedens historie, er under opbygning; det bringer udvikling til hele sektioner af verden, løfter millioner ud af fattigdom og bringer produktive jobs til millioner af mennesker. Kina har bedt præsident Trump om at deltage i dette storslåede projekt, og det bør USA omgående takke ja til. Det kunne give stødet til, at USA's økonomi kommer op på en ny platform for moderne vareproduktion og moderne infrastruktur.

I sin første telefonsamtale med Kinas præsident Xi Jinping i dag, sagde Sydkoreas nyvalgte præsident, Moon Jae-in, at hans

land i høj grad påskønner Bælt & Vej-initiativet og har forventninger om, at det vil bringe fremgang til nationerne langs dets ruter, inklusive Sydkorea.

Jean-Pierre Raffarin, tidligere fransk premierminister og nuværende leder af det franske senats Udenrigskomite, og som viseligt blev valgt af præsident Macron til at lede den franske delegation, har længe været tilhænger af Bælt & Vej-initiativet, og han forstår i lige grad både dets løfterigdom, men også den fare, verden vil befinde sig i, hvis det får lov at mislykkes. Til kinesiske journalister sagde han den 5. maj, at han ser den Nye Silkevej som et globalt initiativ for fred og samarbejde. Mod en baggrund af en kompliceret og konstant skiftende verdenssituation, bringer Kina fred til verden med sine planer og strategier, der fremmer multi-lateralisme og støtter FN. Raffarin sagde, han håber, Bælt & Vej Forum lykkes med at bringe toppolitikere fra andre vestlige lande nærmere til Bælt & Vej-initiativet.

Ruslands ambassadør til Beijing sagde, at »dette samarbejde må blive basis for dannelse af en ny, international aftegning, nemlig, det eurasiske, altomfattende partnerskab, med deltagelse af et udstrakt antal lande, der er medlemmer af den Eurasiske Økonomiske Union, Shanghai Samarbejdsorganisationen og også med fremtidig udsigt til Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN)«. Han tilføjede, at, ikke alene ville præsident Putin deltage, men også premierminister Medvedev – og sammen med disse to, yderligere tilstrækkeligt mange ministre i den russiske regering til at gøre det muligt for Rusland på regeringsministerplan at deltage i hvert eneste konferencepanel.

Med hensyn til Indien, har Kinas udenrigsminister Wang Yi sagt, at Indien vil være repræsenteret på Forummet, men den indiske regering har tilsyneladende endnu ikke meddelt, hvem, der deltager. Mange indere advokerer for, at premierminister Narendra Modi bør tage af sted. En af disse advokater, tidligere FN-direktør Mukul Sanwal, stillede i går i avisen

The Hindu dette spørgsmål: »Vil premierminister Narendra Modi overraske alle og deltage i Kinas 'Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde', der starter den 14. maj? Dette ville være samme form for dristigt initiativ, han tog, da han inviterede ledere fra vore nabolande til sin indsættelse i 2014, men langt mere signifikant.«

På samme måde er det af afgørende betydning, at præsident Trump, en anden leder, der er berømt for dristige initiativer, »overrasker alle og deltager«. Ingen større garanti for verdensfred kunne eksistere, end netop den uventede optræden af både premierminister Modi og præsident Trump i Beijing, den 14. maj.

Da Lyndon Larouche vurderede mange af disse udviklinger her til morgen, svarede han, at, »Jo, men det nye paradigme må fungere. Det må ikke mislykkes; i modsat fald vil der ikke være nogen fremtid for menneskeheden. Der er mange onde ting derude. Dette må lykkes. Det må ikke blive undermineret.«

Foto: Luftfoto over området ved Yanqi-søen lidt uden for Beijing, hvor Bælt & Vej Forum vil finde sted.

POLITISK ORIENTERING 4. maj

2017:

Nu må Danmark tilslutte sig Kinas Bælt & Vej-initiativ

Med formand Tom Gillesberg:

»Det er 4. maj; ti dage, inden det går løs i Beijing med det

store Bælt & Vej Forum, som bliver et afgørende punkt i den fortsatte udvikling her på planeten Jorden; det tror jeg allerede nu ligger klart. Det er jo så spændende, at den danske statsminister Lars Løkke Rasmussen ikke kunne vente. Han havde så travlt, at han sagde, 'jamen, jeg vil ikke vente til 14. maj; jeg tager derover allerede 2. maj til Kina og besøger pandaer, men også den kinesiske præsident og statsminister, og det er selvfølgelig en god impuls, at det er det første – ikke statsbesøg – men det første besøg fra dansk side med statsministeren, officielt besøg, siden 2008, da Danmark og Kina indgik et strategisk partnerskab, hvor Danmark ligesom blev det første land i Norden til at indgå et sådant særligt strategisk partnerskab med Kina. Så det er en god impuls at tage derover. Det, der så bare er vigtigt, er, at der er andet på dagsordenen end de pandaer ...

Fordi, dét, Danmark SKAL med på, det er det nye paradigme, som Kina er drivkraften i, men hvor det ikke bare drejer sig om Kina, næh, det drejer sig om størstedelen af verden; det er det nye paradigme, som Kina samarbejder tæt om sammen med Rusland, sammen med stadig større dele af Asien, efterhånden det meste af Asien, men hvor Sydamerika, Afrika og andre lande også står i kø for at være med. Til dette Bælt & Vej Forum er der 30 stats- eller regeringschefer, der indtil nu har annonceret deres deltagelse, men der vil være delegationer fra over 100 lande, mange på meget højt niveau, fordi det her er stort; fordi Kina er blevet drivkraften i global udvikling. Den tankegang, man har haft i Kina, er simpelthen, at man har sagt, 'Vi har været i stand til at løfte 6 til 700.000 millioner mennesker, fattige kinesere, ud af fattigdom til et langt bedre liv; man har så en ambition om, at, i 2020 skal der ikke længere findes fattige i Kina; der skal ikke findes folk, der har problemer med, at de ikke får mad, osv. Fattigdommen skal afskaffes; men hvorfor skal det kun gælde Kina? Man har fundet ud af, at, hvis man investerer i infrastruktur, hvis man bruger penge på at investere i infrastruktur, i moderne teknologi, i modernisering af

forskellige ting, jamen, så kan man løfte hele samfundet op; og det er ikke en speciel ting, der gælder for kinesere; det gælder for alle mennesker ...«

Lyd: